

Република Србија
УПРАВНИ СУД
1 У 10807/14
06.07.2015. године
Београд

Управни суд, судија Јасминка Вукашиновић, као судија појединац, у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ...,, против туженог Министарства просвете, науке и технолошког развоја Републике Србије, ради поништаја решења број: 119-01-00067/2014-07/187/1 од 09.07.2014. године, у прему давања сагласности на одлуку о избору директора, донео је дана 06.07.2015. године

РЕШЕЊЕ

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

Образложење

Оспореним решењем одбијено је давање сагласности на одлуку Школског одобра број: 886 од 06.06.2014. године, о избору А.А., професора југословенске књижевности и српског језика, за директора Основне школе Б.Б. из

У тужби поднетој Управном суду дана 18.08.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога и предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а туженом наложи да тужиоцу надокнади трошкове управног спора.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, Управни суд је нашао да тужбу треба одбацити.

Одредбом члана 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" 111/09) прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита. У управном спору суд одлучује о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву и обавези или на закону заснованом интересу у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита. Суд у управном спору одлучује и о законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено. Одредбе овог закона које се односе на управни акт примењују се и на друге акте против којих се може водити управни спор.

Одредбом члана 4. Закона о управним споровима, прописано је да је управни акт, у смислу овог Закона, појединачни правни акт којим надлежни орган, непосредно, применом прописа, решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица,

односно друге странке у управној ствари.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 2. истог Закона, прописано је да ће судија појединац решењем одбацити тужбу ако утврди да акт који се тужбом оспорава не представља акт о чијој законитости се одлучује у управном спору (члан 3.).

Имајући у виду наведено, Управни суд је нашао да оспореним решењем није одлучивано о праву и обавези тужиоца као странке, већ је у смислу члана 60. став 11. Закона о основама система образовања и васпитања (“Службени гласник РС” 72/09...55/13), одлучено да се одбије давање сагласности на Одлуку Школског одбора ОШ “Доситеј Обрадовић” у Смедереву о избору тужиоца за директора школе, због чега оспорени акт не представља акт о чијој законитости одлучује суд у управном спору.

Због тога је Управни суд применом члана 26. став 1. тачка 2. Закона о управним споровима, у вези члана 3. и 4. истог Закона, тужбу одбацио и одлучио као у диспозитиву, са којих разлога није одлучивао о захтеву тужиоца за накнаду трошкова управног спора.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 06.07.2015. године, 1 У. 10807/14

С у д и ј а
Јасминка Вукашиновић, с.р.

Правна поука:

Против овог решења тужилац има право на приговор у року од 8 дана од дана достављања решења.

Приговор се подноси Управном суду, а о приговору одлучује посебно веће суда.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

БТ